

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613203422
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Malinowska
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1613203422.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: R. o zaplatenie sumy 2.104,29 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 92,31 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 92,31 € od 21.09.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

Súd žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 22.03.2013, doplnenou v časti skutkových tvrdení podaním doručeným súdu 02.09.2016, sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.104,29 € s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 13.10.2005 uzavrel so žalovaným zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol splátkový úver v sume 1.062,21 €, podmienky čerpania a splácania ktorého si dojednali v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Žalovaný neplnil zmluvné podmienky a dostal sa do omeškania so splácaním, právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe uzatvorenej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2011 sa žalobca stal veriteľom zosplatennej pohľadávky jeho právneho predchodcu voči žalovanému, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala sumu 2.414,29 €, ktorá pozostávala z istiny 1.725,48 €, úroku 265,33 €, úroku z omeškania 423,48 €. Žalovaný záväzok uznal v Dohode o uznaní záväzku, kde tiež uznal náklady inkasného konania, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný na úver zaplatil sumu 310 € (sumu 30 € dňa 20.03.2012, 25.04.2012, 14.05.2012, 22.06.2012, 17.07.2012, 18.09.2012, sumu 40 € dňa 15.10.2012, sumu 50 € dňa 14.01.2013 a sumu 40 € dňa 28.02.2013) a pred postúpením pohľadávky sumu 659,90 €.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu žalovaný nijako nerozporoval.

3. Podľa § 297 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. V prejednávannej veci súd podľa § 297 CSP nariadil vo veci pojednávanie na termín 15.05.2019, na ktoré predvolal strany. Žalovaný ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu starostlivosti o chorú matku, nežiadal o odročenie pojednávania. Súd podľa § 180 veta druhá CSP rozhodol, že

sa pojednávanie bude konať v neprítomnosti žalovaného, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav:

5. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE. zo dňa súd zistil, že 20.12.2011 Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému z titulu nesplateného úveru na žalobcu. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu žalovanému, oznámenie doručoval prostredníctvom Slovenskej pošty a.s.

6. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2005 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaným (ďalej len „zmluva o úvere“) súd zistil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebný bezúčelový úver vo výške 32.000 Sk/1.062,21 € s úrokovou sadzbou 17,30 % ročne. Výška splátky bola dojednaná v sume 869 Sk/28,85 € mesačne s tým, že prvá splátka bude splatná dňa 20.11.2005 a konečná splatnosť úveru nastane dňa 20.09.2010. Každá bola splatná k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (bod. I. 1. zmluvy o úvere). Poplatok za správu úveru dojednaný v zmluve predstavuje sumu vo výške 50 €/1,66 €. V zmluve sa nachádza v čl. IV. bod 2 údaj o RPMN predtlačným formulárovým textom: Dlužník a veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 9,89 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. RPMN sa počas trvania úverového vzťahu mení v prípade, ak dôjde k zmene poplatkov a/alebo sa dlžník omešká so splátkou a/alebo uhradí splátku v iný ako dohodnutý deň podľa zmluvy. Zmluvné strany dojednali, že právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve o úvere sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi.

7. Podľa bodu 7.4.8. Všeobecných obchodných podmienok banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov z omeškania alebo úrokov z prečerpania. Zmena výšky úrokov je účinná rozhodnutím Banky. Aktuálnu výšku úrokov z omeškania alebo úrokov z prečerpania určí Banky Zverejnením.

8. Z platobnej histórie žalovaného (výpisy na č. I. 64 - 80 spisu) vyplýva, že žalovaný čerpal úver dňa 27.10.2006 výške 32.000 Sk/1.062,21 €.

9. Zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nespороval, vyplýva, že žalovaný uhradil na úver sumu vo výške 969,90 € (659,90 € pred postúpením pohľadávky a sumu 310 € po postúpení pohľadávky).

10. Zo skutkových tvrdení žalobcu (podanie doručené súdu 02.09.2016) vyplýva, že žalobca uplatnil voči žalovanému počas trvania zmluvného vzťahu úrok z omeškania od 22.12.2006 do 15.12.2008 v sadzbe 26,4% ročne, ku dňu 31.12.2008 v sadzbe 16,2 % ročne, ku dňu 20.08.2011 do 19.12.2011 v sadzbe 25,30 % ročne.

11. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

15. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od toho zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 4 ods. 2 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

21. Podľa § 4 ods. 3 zák.č. 258/2001 Z.z. zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

20. Podľa § 4 ods. 3 zák.č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základ

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

22. Podľa § 4 ods. 5 zák.č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

23. Podľa § 4 ods. 6 zák.č. 258/2001 Z.z. veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

24. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v čase vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Súd po vykonanom dokazovaní o tejto časti nároku dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne. Žalobca uplatňuje v konaní nárok na zaplatenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru. Je zrejme, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Žalovaný má postavenie spotrebiteľa, keďže vychádzajúc z obsahu zmluvy, úver nebol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania resp. podnikania a žalobca má postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Predmetom konania je záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere. I keď posudzovaná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva, že pokiaľ spotrebiteľ vstúpi s podnikateľom do obchodného záväzkového vzťahu, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle § 54 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka si žalovaný ako spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie len z dôvodu, že uzavrel zmluvu podľa Obchodného zákonníka. V judikatúre bol prijatý záver, že v prípade občianskoprávneho vzťahu nemôže spotrebiteľ dojednať aplikáciu Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Tieto závery platia aj pre zmluvy uzatvorené pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka s poukazom na citované ustanovenie § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka.

29. V konaní nebola sporná skutočnosť uzatvorenia zmluvy o úvere, ani jeho čerpania žalovaným. Napriek skutkovému tvrdeniu žalobcu v podanej žalobe, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu neodstúpil od zmluvy a nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru, teda konečná splatnosť úveru nastala dňom dojednaným v zmluve t.j. 20.09.2010. Pre posúdenie dôvodnosti zosplatneného nároku žalobcu na zaplatenie sumy 2.414,29 €, ktorá pozostáva z istiny 1.725,48 €, úroku 265,33 €, úroku z omeškania 423,48 €, súd posudzoval náležitosti uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere s poukazom na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluva dospel k záveru, že zmluva neobsahuje korektnú úpravu náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov na daný spotrebiteľský úver. Následkom absencie RPMN v zmluve je, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva podľa názoru súdu neobsahuje korektný údaj o RPMN, keď tento je uvedený číselným údajom 9,89%, avšak výpočtom podľa vzorca pri výške splátky, nákladov a počte splátok správny údaj je 28,75 %, teda výrazne líšiaci sa od údaju uvedeného v predtlačí zmluvy. Nesprávne a zavádzajúco uvedená výška RPMN uvádza spotrebiteľa do omylu, má za následok neplatnosť zmluvného dojednanja, teda poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

30. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľovi poskytuje informáciu podstatnú pre rozhodnutie pre konkrétny úverový produkt na finančnom trhu, a to aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Je pravdou, že do 01.07.2006, kedy nadobudla účinnosť opravná novelizácia zák. č. 264/2006 Z.z., ktorou sa zosúladiť vzorec RPMN so Smernicou č. 87/102/EHS (novelizáciou tejto smernice v roku 1990, bol zavedený jednotný matematický vzorec pre výpočet RPMN), bol v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch uvedený nesprávny vzorec pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.

31. Podľa názoru súdu ani tak neobstojí argumentácia žalobcu, že RPMN síce bola uvedená v zmluve nesprávne, avšak v súlade so zákonným vzorcom, ktorý bol uvedený v zákone chybne, na čo poukázala aj dôvodová správa k zákonu č. 264/2006 Z.z., súd má za to, že veriteľovi ako banke (teda subjektu odborne zdatnému v oblasti úverovania spotrebiteľov) zjavná nesprávnosť takéhoto výpočtu musela byť zrejmá, preto nie je možné pričítať túto nesprávnosť na ľarchu spotrebiteľa. Zákon určoval v § 2, čo vstupuje do výpočtu RPMN, preto matematickým výpočtom nebolo možné k výške RPMN tak ako je uvedená v zmluve nijako dospieť. Už len porovnaním úrokovej sadzby 17,3 % ročne logicky nemôže byť korektné RPMN vo výške 9,89% a uvedený údaj je klamlivý v neprospech spotrebiteľa. Povinnosťou banky v postavení dodávateľa bolo postupovať voči spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, a teda uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené). Uvedenie nesprávneho údaja o RPMN nemôže byť na ľarchu spotrebiteľa a je práve na dodávateľovi ako profesionálne vystupujúcom subjekte, ktorého povinnosťou je konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu nezavádzal a poskytol mu korektné informácie o ním ponúknutom finančnom produkte. Z uvedeného dôvodu preto súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je pre neplatne uvedený údaj o výške RPMN nutné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov (analog. Krajský súd v Prešove, sp. zn. 17Co/239/2015).

32. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca poskytol žalovanému 1.062,21 €, žalovaný na úver splatil sumu 969,90 € (659,90 € pred postúpením pohľadávky a sumu 310 € po postúpení pohľadávky), vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru potom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 92,31 € (1.062,21-969,90) a vo zvyšku žalobcu v časti istiny zamietol.

33. Nakoľko je žalovaný v omeškaní s plnením peňažného záväzku a toto omeškania trvá, rovnako dôvodne žalobca uplatnil aj úrok z omeškania. Tento úrok za omeškание s úhradou splátok splatných za obdobie do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vyčíslil v žalobe, avšak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca uplatnil úrok z omeškania v sadzbe, ktorá je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi (viď. bod 10 odôvodnenia) v rozpore s maximálnou výškou sankcie za omeškание upravenou nar. vlády č. 87/1995 Zb. a tiež z istiny, ktorá pozostávala aj z nárokov, ktoré mu nepatria (t.j. aj z úrokov a poplatkov, ktoré sa stali súčasťou istiny (čl. II. bod 3. zmluvy sa splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny). Žalobca nepreukázal, a to ani dojednaním v zmluve podľa § 4 ods. 2 písm. a), ani iným dôkazom (napr. amortizačnou tabuľkou), aká časť splátky bola zaúčtovaná na oprávnený nárok na zaplatenie istiny úveru, a teda s akou sumou bol po akú dobu spotrebiteľ v

omeškani s plnením peňažného záväzku. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania len v zákonnej výške a, to odo dňa omeškania s plnením peňažného záväzku, a to dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru 21.09.2010 až do zaplatenia, vo zvyšku žalobu v časti nároku na úrok z omeškania ako nedôvodný a nepreukázaný zamietol. Právne posúdenie výšky úroku z omeškania vychádza z citovaného ustanovenia § 3 nar. vlády č. 87/1995 Zb., keď základná úroková sadzba ECB v čase vzniku omeškania predstavovala 1 % ročne, potom zákonný úrok z omeškania predstavuje výšku 9 % ročne.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, vo veci bol úspešnejší žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalovaný si však náhradu trov konania voči žalobcovi neuplatnil a ani zo súdneho spisu mu vznik trov nevyplyva, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).